

بسم الله الرحمن الرحيم

محمد عرفان زارع زردینی

۹۸۴۱۱۴۳۲

تمرین سری پنجم درس بینایی ماشین

References:

[The Vanishing/Exploding Gradient Problem in Deep Neural Networks | by Kurtis Pykes | Towards Data Science](#)

<https://cafetadris.com/blog/%D8%B1%D8%B2%D9%86%D8%AA-resnet/>

<https://datagen.tech/guides/computer-vision/resnet/#:~:text=What%20Is%20Residual%20Neural%20Network,or%20thousands%20of%20convolutional%20layers.>

(الف)

این از مشکلاتی است که هنگام آموزش شبکه عمیق با آن برخورد میکنیم. در شبکه ای دارای n لایه پنهان ، n مشتق با هم ضرب می شوند.

گرادیان انفجاری:

اگر مشتق ها بزرگ باشند، هنگام انتشار شیب به شکل تصاعدی زیاد میشه و در نهایت مشکل گرادیان انفجاری رخ می دهد . پیرامون آن ، انباشت مشتق های بزرگ سبب ناپایداری مدل شده و در کاهش یادگیری مدل ، موثر هست. همچنین تغییر زیاد در وزن مدل ها ، سبب ایجاد شبکه ای ناپایدار شده که مقادیر وزن ها را به قدری زیاد میکند که سرریز رخ داده و مقادیر وزن NaN شده و دیگر نمیتوان بروزشان کرد.

مدل دارای این مشکل روی داده های **train** ، چیز زیادی یاد نمیگیرد، درنتیجه **loss** ضعیفی دارد. همچنین به دلیل ناپایداری مدل ها هنگام بروز رسانی، تغییرات زیادی در **loss** دارد.

از علائم این مشکل: **1-** افزایش تصاعدی وزن مدل و بزرگ شدن مدل هنگام آموزش **2-** وزن مدل ها هنگام آموزش به NaN تبدیل می شود. **3-** مشتق ها عدد ثابت (CONSTANT) اند.

ناپدید شدن گرادیان:

حال اگر مشتق ها کوچک باشند، درحالی که مدل انتشار میابد، شیب به شکل تصاعدی کم شده تا در نهایت ناپدید شده و همان مشکل ناپدید شدن گرادیان رخ می دهد.

در واقع انباشت شیب های کوچک، سبب مدلی شده که توانایی یادگیری مدل مغناداری را ندارد، زیرا وزن ها و سوگیری های لایه های اولیه که تمایل به یادگیری ویژگی های اصلی از داده های ورودی دارند، به روز نمی شوند. در بدترین حالت گرادیان صفر خواهد بود که سبب متوقف شدن شبکه می شود و آموزش بیشتر را متوقف می کند. این مدل در مرحله **train** بسیار آهسته بهبود میابد و ممکن است آموزش خیلی زود متوقف شود. یعنی آموزش های بعدی باعث بهبود مدل نمی شود. وزن های نزدیکتر به لایه فروبی مدل شاهد تغییرات بیشتری خواهند بود در حالی که لایه هایی که نزدیکتر به لایه ورودی اند تغییر زیادی ندارند. وزن های مدل هنگام آموزش در این فرمت به شکل تصاعدی کاهش میابد و در نهایت بسیار کوچک می شود.

(ب)

Resnet معماری شبکه عصبی عمیق است که برای پوشش مشکل ناپدید شدن گرادیان که در شبکه های بسیار عمیق رخ می دهد، ایجاد شده است. این مشکل زمانی رخ می دهد که گرادیان ها (مقادیری که هر نورون نشان می دهد که در طول **train** چقدر باید تنظیم شود) با انتشار به سمت عقب، در شبکه بسیار کوچک می شود. بدین سان وزن ها در لایه های قبلی شبکه ممکن است به شکل موثر بروز نشوند و در نتیجه شبکه داده های ورودی را به درستی نمایش و یاد نگیرد. حال **resnet** با معرفی نوع جدیدی از بلوک باقی مانده، به شبکه دسترسی می دهد تا به جای توابع کامل، توابع باقی مانده را بیاموزد و مشکل بدین گونه حل می شود. در یک بلوک باقی مانده، ورودی به جای آنکه مستقیماً به لایه کانولوشن متصل شود، به فروبی مجموعه ای از لایه های کانولوشن اضافه می شود. بدین سان شبکه امکان تشفیص تابع باقیمانده (تفاوت بین ورودی و فروبی) را راحت تر یاد بگیرد، میتواند به جلوگیری از مشکل گرادیان ناپدید شدن کمک کند.

این معماری با مجموعه ای از لایه های کانولوشن شروع شده که وظیفه استخراج ویژگی ها را روی تصویر ورودی دارد. این لایه توسط یک سری بلوک باقیمانده (**residual block**) دنبال می شوند که به شبکه اجازه اموتن ویژگی های پیچیده تر را می دهد. در پایان فروبی بلوک باقی مانده از میان مجموعه ای از لایه های کاملاً متصل عبور داده می شود تا فروبی نهایی تولید شود. **Resnet** امکان ساخت شبکه های عصبی بسیار عمیق را فراهم می نماید که سبب عملکرد بهتری در طیف وسیعی از طبقه بندی تصویر دست پیدا کند. **rexnet** در واقع با یادگیری **residual function** توانست بر مشکل پراکندگی غلبه و آموزش موثر تر شبکه های بسیار عمیق را امکان پذیر نماید.

(2)

References:

(الف)

پارامترهای مناسبه شده:

برای هر بلوک از لایه اول، (سه تا بلوک است) ، $96 = 1 * 3 * 32$ پارامتر برای هر کانال داریم و در نتیجه برای هر بلاک در مجموع: $3072 = 96 * 36$ پارامتر داریم. مجموع پارامتر این سه بلوک متصل به ورودی $9216 = 3072 * 3$ است.

برای هر بلوک لایه دوم ، برای هر کانال $9216 = 3 * 3 * 32 * 32$ پارامتر داریم. برای هر بلوک هم در مجموع $294912 = 9216 * 32$ پارامتر است که در نتیجه برای مجموع لایه دوم (دو بلوک است) $589824 = 2 * 294912$ پارامتر است.

برای بلاک تنها لایه شماره 3: برای هر کانال $9216 = 3 * 3 * 32 * 32$ و برای بلوک مان، $294912 = 9216 * 32$ پارامتر است.

برای تک بلوک لایه آخر: برای هر کانال $24576 = 96 * 1 * 1 * 256$ و برای این لایه $6291456 = 24576 * 256$ پارامتر داریم.

در نتیجه مجموع همه پارامتر ها می شود:

$$7274288 = 9216 + 589824 + 294912 + 6291456$$

میدان تاثیر :

میدان تاثیر براساس عمق بلوک در شبکه است و برای هر بلوک داریم:

لایه ورودی: $1 * 1$

سه بلوک لایه اول: $1 * 1$

دو بلوک لایه دوم: 3×3

یک بلوک لایه سوم: 5×5

یک بلوک لایه چهارم: 4×4

(ب)

هر دو حالت مان میدان تاثیر برابر است و 3×3 است. (مطابق قسمت قبل)

برای پارامتر:

قسمت اول: 448 برای لایه اول و برای لایه دوم 4640 پس تعداد پارامتر ها می شود: 5088

قسمت دوم: برای لایه اول 448 و برای لایه دوم 14656 می باشد که در مجموع 15104 است.

نکته: استفاده از لایه دوبعدی `locallyconnected` سبب تولید پارامتر بیشتری می شود و در نتیجه حافظه زیادی مصرف می شود.

در هر دو مدل ، دو لایه از فیلتر های 3×3 وجود دارد ، پس برای مناسبه مقدار هر نورون یا پیکسل در لایه خروجی، به شکل غیر مستقیم و با استفاده از لایه اول و دوم ، از یک ناحیه 7×7 از لایه ورودی استفاده می شود.

(3)

References:

https://keras.io/examples/vision/mnist_convnet/

https://keras.io/guides/transfer_learning/

https://www.tensorflow.org/tutorials/images/data_augmentation

(الف)

ابتدا داده های **train** و تست را از دیتاست گفته شده خوانده (لود میکنیم)، همچنین در کد تعدادی از آن ها را نمایش دادیم (هرکدام نماینده یک کلاس از 10 کلاس اند) سپس مدل شبکه ای با سه بلوک با فرمت **(cnn2d,cnn2d,maxpool2d,batch normalization)** تشکیل شده و دو لایه **dense** هم در نهایت دارد. شبکه را با تابع ضرر **CategoricalCrossentropy** و بهینه ساز **adam** کامپایل نموده و آن را طبق خواسته سوال در **epoch 10** با بچ سایز دلفوا (من 256 گذاشتم) بر روی داده های **train** آموزش میدهم. نتایج در کد موجود است.

(ب)

برای داده افزایشی از دوره های وارون عمودی و چرخاندن تصادفی استفاده و عملیات داده افزایشی را مانند یک لایه متوالی تعریف و آن را در مدل بعد از ورودی قرار میدهم. (داده فقط هنگام آموزش روی ورودی ها اعمال می شود ولی در **validation** استفاده نمیشود). نتایج آموزش را در کد میتوانید مشاهده نمایید.

(ج)

در هر دو بخش ، مقادیر **loss** و **accuracy** برای داده های **validation** تغییرات زیادی دارد و همچنین با مقادیر داده آموزشی هم فاصله دارد که نشانه **overfit** شدن شبکه است. بدون داده افزایشی ، شبکه روی داده های آموزشی به دقت حدود 0.59 رسیده است و **validation** آن نیز به دقت حداکثر 0.5 دست یافته. درحالی که با داده افزایشی دقت داده های تست پایین آمده و خیلی نوسانی شده است. دقت داده های آموزشی حدود 0.15 کاهش یافته و میشود اشاره نمود که **underfitting** در مدل مشاهده می شود.

(د)

مدل رزنت خواسته شده با وزن ها تعریفی روی شبکه تصاویر لود شده و مدل جدیدی تعریف می شود که رزنت ابتدای آن بوده و سپس لایه **cnn2d** برای کم کردن ابعاد و لایه **flatten,dense** برای کلاس بندی قرار گرفته. نتایج آموزش این مدل نیز در کد موجوده. (از **batchnormalization** هم برای نرمالایز کردن استفاده نمودم).

در خروجی ، نمودار داده های **valid** ، کم نوسان تر شده و قطعی تر است ولی همچنان **overfitting** و مقداری **underfitting** قابل مشاهده است که از دلایل آن گستردگی نوع داده ها نسبت به تعداد داده ها

است که سبب می شود مدل در پیدا کردن ویژگی های قابل تعمیم دچار چالش و مشکل بشود و سفت بتواند پیدا نماید.

البته در برخی قسمت ها دقت داده های آموزشی و تست به هم رسیده ولی هم گذر نکرده که این از نکات قابل توجه مدل بررسی شده است .

(4

References:

<https://wandb.ai/ayush-thakur/dl-question-bank/reports/What-s-the-Difference-Between-Strided-Convolution-and-Pooling---VmIldzoyMDE5Mjc>

<https://medium.com/analytics-vidhya/convolution-padding-stride-and-pooling-in-cnn-13dc1f3ada26>

<https://towardsdatascience.com/understanding-binary-cross-entropy-log-loss-a-visual-explanation-a3ac6025181a>

<https://www.techtarget.com/searchenterpriseai/definition/convolutional-neural-network#:~:text=A%20CNN%20is%20a%20kind,the%20network%20architecture%20of%20choice.>

<https://medium.com/@datamonsters/artificial-neural-networks-for-natural-language-processing-part-1-64ca9ebfa3b2>

<https://towardsdatascience.com/what-is-wrong-with-convolutional-neural-networks-75c2ba8fbd6f>

<https://iq.opengenus.org/disadvantages-of-cnn/>

(الف)

در شبکه های عصبی کانولوشنال یا همان **CNN** ، گام به اندازه ای اشاره دارد که هسته کانولوشنال مان هنگام لغزش روی دیتا های ورودی انجام می دهد. هنگامی که گام بزرگتر از 1 باشد، هسته برقی از داده های ورودی را **ignore** می کند و در نتیجه حجم فروبی کمتری داریم.

مفهوم گام با ادغام (**pooling**) متفاوت است ، ادغام اندازه فضایی حجم فروبی را نیز کاهش می دهد ولی این کار را با کاهش نمونه گیری داده های ورودی بوسیله عملیات ثابت مانند ادغام حداکثر یا متوسط (**max pooling or average pooling**) . ادغام همچنین بعد از لایه های کانولوشنی اعمال می شود، در حالیکه گام پارامتری از خود لایه کانولوشنی است.

تاثیرات گام (**stride**) بر عملکرد **CNN** به معماری و وظیفه آن وابسته است . یک گام بزرگتر اگر استفاده شود، وضوح فضایی فروبی را کاهش می دهد که برای برقی از کارها که جزئیات کوچک مهم نیست ، همچون طبقه بندی تصاویر مفید باشد. با این حال استفاده از گامی بزرگتر، میتواند سبب از دست رفتن داده ها و کاهش دقت مدل شود. همچنین استفاده از گامی کوچک تر، اطلاعات بیشتری را حفظ می کند و برای کارهایی همچون تشخیص اشیا و تقسیم بندی ضروری است. البته استفاده از گام کوچک ، می تواند سبب افزایش پیچیدگی محاسباتی و سبب کاهش سرعت آموزش و استنتاج شود. پس، انتخاب مقدار گام باید با دقت بر اساس نیاز های خاص و محاسباتی مسئله انجام شود.

ب-1)

برای لای های میانی یک **cnn** که برای طبقه بندی تصویر کاربرد دارد، توابع فعال سازی **ReLU** (واحد قطعی اصلاح شده) و انواع آن مانند **leaky relu** و **elu** اند. این توابع فعال سازی در **cnn** های عمیق به خوبی عمل کرده و نشان داده شده است که با کاهش مشکل ناپدید شدن گرادیان که ممکنه در هنگام استفاده از توابع فعال سازی همچون **sigmoid** یا **tanh** رخ دهد، آموزش را سرعت بفتشد.

برای لایه آخر ، یک **cnn** برای طبقه بندی تصویر استفاده می شود. تابع فعال ساز آن نیز بر اساس تعداد کلاس های سوال است. اگر دو کلاس تنها موعود بود (معیوب و سالم)، از **sigmoid** و اگر بیشتر بود از **softmax**

استفاده می شود که فروچی **cnn** را برای نمایش احتمالات کلاس نرمالایز می نماید. دلیل استفاده از این تابع فعالساز، این است که یک تفسیر احتمالی از فروچی شبکه ارائه می دهد و امکان مقایسه بین احتمالات پیش بینی شده کلاس متلف را فراهم مینماید.

در کل برای طبقه بندی تصاویر معیوب از سالم، از **relu** یا انواع آن برای لایه های میانی **cnn** و یک تابع **softmax** یا **sigmoid** برای آخرین لایه بسته به تعداد کلاس های سوال ، مورد استفاده است.

ب-2)

برای مسئله طبقه بندی تصاویر محصولات معیوب از سالم، یک تابع خطا مناسب **binary cross entropy** است. این تابع خطا برای مسائل طبقه بندی باینری مانند این مورد استفاده می شود و تفاوت میان احتمالات کلاس پیش بینی شده و برچسب کلاس های واقعی را اندازه گیری میکند و مدل را اگر پیش بینی نادرست انجام داده باشد ، برایش **penalty** در نظر میگیرد. تابع خطای آن نیز مانند زیر تعریف می شود:

$$H_p(q) = -\frac{1}{N} \sum_{i=1}^N y_i \cdot \log(p(y_i)) + (1 - y_i) \cdot \log(1 - p(y_i))$$

Binary Cross-Entropy / Log Loss

در آن y لیبل درست است (0 برای سالم و 1 برای معیوب)، \hat{y} احتمال پیش بینی شده معیوب بودن است. زیان زمانی به حداقل می رسد که احتمالات پیش بینی شده با برچسب های واقعی مطابقت داشته باشند.

استفاده از این تابع برای این مسئله مناسب است چون تابع خطا به خوبی منتشر شده است و برای طبقه بندی باینری کاربردی و موثر است. در **cnn** ها کاربرد دارد و از نظر محاسباتی برای مناسبه طول آموزش کارآمد است. علاوه بر این ، معیاری واضح و قابل تفسیر برای ارزیابی عملکرد مدل مان ارأهمی نماید چون که تفاوت میان احتمالات پیش بینی شده و برچسب واقعی اندازه گیری می نماید.

ب-3

برای بالا بردن دقت تشخیص محصولات سالم از معیوب، باید منفی‌های کاذب را به حداقل رسانیم (در اینجا محصولات معیوبی است که به اشتباه سالم پنداشته شده) و در نتیجه برای بررسی بیشتر یا حذف از خط تولید، علامت نمی‌نورند. در نتیجه در صورتی که تعداد زیادی منفی کاذب را علامت گذاری نشوند، بدین شکل محصولات معیوب زیادی به دست مشتری می‌رسند. برای حداقل کردن منفی‌های کاذب، باید روی ماکزیمم کردن **recall** تمرکز شود. که به عنوان نسبت های مثبت های واقعی بدرستی شناسایی شده اند. به عبارت دیگر اندازه گیری **recall**، توانایی مدل در شناسایی تمامی محصولات معیوب در خط تولید است. مقدار **recall** بالا، بدین معنا است که مدل در تشخیص محصولات معیوب موثر است، که به نوبه خود تعداد منفی های کاذب را به حداقل می‌رساند.

البته، ما باید **precision** را نیز به عنوان نسبت مثبت های پیش بینی شده (محصولات معیوب) در نظر بگیریم. یک مقدار **precision** بالا بدین معناست که مدل در پیدا کردن محصولات معیوب دقیق است. این کار برای به حداقل رساندن مثبت های کاذب (محصولات سالم که به اشتباه معیوب تشخیص داده شده اند) مهم است. با توجه به اهمیت مینیمایز کردن منفی های کاذب در این بخش، ما باید به حداکثر رساندن **recall** اولویت دهیم، در حالی که از سطح معقولی از **precision** نیز اطمینان داشته باشیم. با تنظیم استاندارد تصمیم مدل (که استاندارد احتمالی را که بالاتر از آن مدل رودی را معیوب تشخیص می‌دهد)، میتوانیم میان **recall** و **precision** بدست آوریم. با تنظیم استاندارد میتوانیم میان **recall** و **precision**، **trade-off** داشته باشیم. البته، مقدار استاندارد خاصی که با آن به سطح مطلوب عملکرد دست میابیم، به محدودیت ها و لزومات خاص و هزینه های مربوط به مثبت و منفی کاذبی که تعریف نموده ایم وابسته و بستگی دارد.

ج1

مناسب نیست. زیرا این شبکه عمدتاً برای کارهای تجزیه و تحلیل تصویر و ویدئو طراحی شده است و برای پردازش داده های متنی مناسب نیست. به جای آن، روش های پردازش زبان طبیعی (NLP)، همچون شبکه عصبی تکراری (RNN)، و یا شبکه عصبی کوتاه مدت (LSTM) یا ترانسفورماتورها، برای کارهای طبقه بندی متن مناسب ترند. این مدل ها برای پردازش داده های متوالی مانند متن، طراحی شده اند و وابستگی بین کلمات و عبارات مختلف را میتوانند در یک جمله ثبت کنند. (که برای طبقه بندی بسیار ضروری است).

ج 2)

ممکن است مناسب نباشد و در شناسایی گوینده از روی صدا موفق نباشد. چون همانطور که گفته شد، **CNN** برای تجزیه و تحلیل تصاویر و ویدئو کاربرد دارد و برای داده های صوتی استفاده نمی شود. برای شناسایی گوینده از روی صدا، انواع دیگر شبکه های عصبی مانند **RNN** یا شبکه عصبی کوتاه-بلند مدت (**LSTM**) ممکن است مناسب باشند. این شبکه ها برای تجزیه و تحلیل متوالی داده ها، همچون سیگنال های صوتی طراحی شده اند و میتوانند وابستگی های زمانی میان نمونه های صوتی را ضبط کنند.

ج 3)

شبکه مدنظر **ممکن** است برای تحلیل جدول مربوط به مشتریان و پیش بینی رفتار بعدی شان موفق نباشد. چون همانطور که در دو قسمت قبل گفتیم، **CNN** عمدتاً برای تجزیه و تحلیل تصویر و ویدئو طراحی شده و برای پردازش داده های جدولی کاربردی ندارد و مناسب نیست. به جای آن می توان از انواع دیگر مدل های یادگیری ماشین همچون، درخت تصمیم، **gradient boosting machine**، **random forest**، استفاده نمود که برای این نوع تحلیل مناسب تر اند. این مدل ها میتوانند به شکل پیچیده تری روابط میان ویژگی های مختلف را به تصویر بکشند و پیش بینی های دقیق تری را ارائه دهند.

(د)

مدل **CNN** مدل محبوب در یادگیری عمیق است که معمولاً برای تشخیص و آنالیز ویدئو و تصویر کاربرد دارد. از مشکلات آن میتوان به موارد زیر اشاره کرد:

1: تطبیق بیش از حد (**overfitting**): **CNN** ها مستعد برآزش بیش از حد و **overfitting** اند. این اتفاق

زمانی رخ می دهد که مدل بیش از حد پیچیده می شود و به جای الگویی اساسی، شروع به حفظ داده های آموزشی می کند. **overfitting** می تواند منجر به عملکرد ضعیف در داده های جدید و دیده نشده شود.

2: limited translation invariance: در حالی که مدل **cnn** به گونه ای طایع شده است که

translation invariant باشد بدین معنا که می تواند اشیاء را بدون توجه به موقعیت آنها در تصویر

تشخیص دهد. این درحالی است که کاملاً **invariant** نبوده و میتواند تحت تاثیر پرفرش های جزئی شی قرار گیرند. این میتواند در برخی موارد سبب کاهش دقت شود.

3: توانایی محدود در رسیدگی به اشیاء کوچک: مدل **cnn** میتواند اشیاء کوچک یا جزئیات رو در تصویر تشخیص بدهند، بویژه اگر با نویز یا در تصویر ترکیب شده باشد و در پس زمینه اعطاه شده باشد که این مورد در مواردی که اجسام کوچک مهم اند مانند تصویر برداری پزشکی یا میکروسکوپی، مشکل ساز باشد.

4: توانایی محدود در رسیدگی به انسداد: انسداد ها زمانی رخ می دهند که یک شی کاملاً توسط شی دیگر مبهم، محدود می شوند. این میتواند تشخیص شی را برای شبکه دشوار کرده و سبب طبقه بندی اشتباه شود.

5: مشکل در مدیریت ورودی هایی با اندازه متغیر: مدل **cnn** معمولاً برای کار با ورودی های با اندازه ثابت طراحی شده اند، که در نتیجه می تواند در برخی از برنامه ها که اندازه ورودی ممکن است تفاوت کند، محدودیت باشد. تکنیک های متفاوتی برای مدیریت این موضوع وجود دارد ولی سبب اضافه شدن پیچیدگی به مدل شوند.

6: ادغام لایه ها (**pooling layer**): این کار سبب از بین رفتن اطلاعات ارزشمندی می شود و رابطه بین جز و کل را نادیده می گیرد. و در برخی قسمت ها مانند تشخیص چهره، ممکن است با استنباطی بر این اساس دو ورودی متفاوت را مشابه تشخیص دهد و لیبل بزند که درست نیست.

این ها برخی از مشکلاتی بود که این مدل میتواند داشته باشد و البته این مدل توسط دانشمندان هر سال بروز و تکمیل تر می شود تا به مدلی بهتر دست یابیم.

(5)

References:

most of link in code question

ابتدا دیتاست رو دانلود و از فرمت زیپ خارج میکنیم، عکس هایی ورودی و **segment** شده را در فولدر های جدا قرار داده و آدرس آن را در دیتافریم ذخیره می کنیم. سپس دیتا فریمماتن به **tensorflow** تبدیل و

عمل های ورودی و خروجی خوانده شده ، تغییر سایز داده و نرمالایز می شود. دیتاست نیز به داده های آموزش و تست تقسیم و بچ می شوند.(داده آموزشی shuffle هم میکنیم).

برای ساختن unet ابتدا شبکه mobilenetv2 را لود و سپس یک مدل backbone تعریف نموده که ورودی آن خروجی لایه ورودی mobilenet و خروجی آن لیست خروجی های لایه قبل maxpool شبکه موبایل نت است . شبکه upsample وظیفه افزایش ابعاد داده ورودی را دارد . در نهایت هم هر backbone را به یک upsample نظیر و مدل خواست هشده را برای خروجی اعمال و داده ها را به ابعاد اولیه تصاویر میبریم. حال مدلی براساس آنها تعریف و کامپایل کرده و بروی داده آموزش میدیم. نمونه های خروجی هم در شکل موعوده